

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

M.

Pytanie prejudycjalne

Czy prawomocne orzeczenie o umorzeniu postępowania wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej będące stroną KWUS⁽¹⁾ w wyniku obszernego śledztwa przeprowadzonego w ramach postępowania, które może zostać wznowione w wypadku pojawienia się nowych dowodów, wyklucza wszczęcie lub prowadzenie postępowania sądowego w sprawie tych samych czynów wobec tej samej osoby w innym umawiającym się państwie?

(¹) Konwencja wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, s. 19).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-411/12)

(2012/C 355/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, S. Thomas i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez niepodjęcie w wyznaczonym terminie wszelkich koniecznych działań w celu zniesienia systemu pomocy państwa uznanego za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem na mocy decyzji Komisji 2011/746/UE z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Włochy spółkom Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA oraz Syndial SpA ((środki pomocy państwa C 38/B/04 (ex NN 58/04) i C 13/06 (ex N 587/05)) (notyfikowanej w dniu 24 lutego 2012 r. jako dokument nr C(2011) 956 i opublikowanej w Dz.U. L 309 z dnia 24 listopada 2011 r., s. 1-22), Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2, 3 i 4 tej decyzji i z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wyznaczony w decyzji termin na odzyskanie pomocy państwa uznanej za niezgodną upłynął w dniu 24 czerwca 2001 r. Ponadto pozwana powinna była do dnia 24 kwietnia 2011 r. powiadomić Komisję o całkowitej wysokości pomocy, którą należało odzyskać, oraz o środkach przyjętych i przewidzianych w celu wykonania decyzji.

Do dnia wniesienia niniejszej skargi pozwana nie podjęła koniecznych działań w celu odzyskania pomocy przyznanej beneficjentom ani nie przekazała Komisji wszystkich wymaganych informacji.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-372/10 Bolloré przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 września 2012 r. przez Bolloré

(Sprawa C-414/12 P)

(2012/C 355/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Bolloré (przedstawiciele: adwokaci P. Gassenbach, C. Lemaire i O. de Juvigny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania i wymóg uzasadnienia przez to, że nie wyciągnął żadnych konsekwencji z okoliczności, iż spółka Bolloré została ukarana jako spółka dominująca, w odróżnieniu od spółki Stora, która znajdowała się w równoważnej sytuacji;
- uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył art. 41 karty praw podstawowych, art. 6 EKPC, wymóg uzasadnienia, zakaz przeinaczania oraz prawo do obrony Bolloré, nie uwzględnił skutków stwierdzenia nieważności decyzji 2004/337/WE⁽¹⁾, a także naruszył zasadę powagi rzeczy osądzonej oraz art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, orzekając, że sprawa Bolloré została rozstrzygnięta w rozsądnym terminie i że spółka ta była w stanie bronić się przed postawionymi jej zarzutami;
- uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył zasady proporcjonalności i słuszności, odmawiając obniżenia kwoty wymierzonej grzywny ze względu na kontekst faktyczny i proceduralny niniejszego postępowania;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie T-372/10, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości, a tym samym stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona Bolloré lub, w każdym razie, w wykonaniu pełnego prawa do orzekania, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na Bolloré przez Komisję i potwierdzonej przez Sąd;
- w wypadku gdyby Trybunał nie orzekł w niniejszej sprawie, pozostawienie kwestii kosztów do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie i skierowanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania, zgodnie z wyrokiem Trybunału;